

Συγκριτική, κριτική επισκόπηση των πρόσφατων αποφάσεων του Δ.Ε.Ε. και του Συμβουλίου της Επικρατείας για το έργο της εκτροπής του άνω ρου του ποταμού Αχελώου

1. Με την απόφαση του Δ.Ε.Ε. της 11.9.2012, C-43/10 «Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αιτωλοακαρνανίας κ.λπ. κατά Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κ.λπ.» έγιναν δεκτά, μεταξύ άλλων, τα εξής:

I. Ως προς τα ύδατα

Τα άρθρα 13, παρ. 6, και 24, παρ. 1, της Οδηγίας 2000/60/EK έχουν την έννοια ότι ορίζουν, αντιστοίχως, την 22α Δεκεμβρίου 2009 ως ημερομηνία εκπνοής της προθεσμίας που τάσσεται στα κράτη μέλη για τη δημοσίευση των σχεδίων διαχείρισεως των περιοχών λεκάνης απορροής ποταμού και την 22α Δεκεμβρίου 2003 ως ημερομηνία εκπνοής της απώτατης προθεσμίας που έχουν στη διάθεσή τους τα κράτη μέλη για τη μεταφορά της οδηγίας αυτής.

Η οδηγία 2000/60/EK έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει, καταρχήν, εθνική ρύθμιση με την οποία επιτρέπεται, πριν τις 22 Δεκεμβρίου 2009, η μεταφορά ύδατος από μια λεκάνη απορροής ποταμού σε άλλη λεκάνη απορροής ποταμού ή από μια περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού σε άλλη περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού, όταν δεν έχουν ακόμη εκπονηθεί, από τις αρμόδιες εθνικές αρχές, τα σχέδια διαχείρισεως των οικείων περιοχών λεκάνης απορροής ποταμού. Η εν λόγω μεταφορά, ακόμη κι εάν έχει αρνητικές συνέπειες, μπορεί να επιτραπεί, εάν πληρούνται συγκεκριμένες προϋποθέσεις και ανεξαρτήτως εάν η λεκάνη απορροής ποταμού ή η περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού υποδοχής αδυνατεί να καλύψει τις ανάγκες της για ύδρευση, άρδευση ή παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας με τους δικούς της υδάτινους πόρους.

Σχέδιο μερικής εκτροπής των υδάτων ποταμού, όπως το επίδικο, δεν αποτελεί σχέδιο ή πρόγραμμα το οποίο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 2001/42/EK σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων και επομένως δεν υπόκειται σε ΣΜΠΕ.

II. Ως προς την παροχή πληροφοριών προς το κοινό και τη δυνατότητα συμμετοχής στη διαδικασία και έκφρασης γνώμης των ενδιαφερομένων

Η οδηγία 85/337/ΕΟΚ δεν απαγορεύει νόμο, όπως ο ν3481/2006, με τον οποίο εγκρίθηκε σχέδιο μερικής εκτροπής των υδάτων ποταμού βάσει

ΜΠΕ του σχεδίου αυτού, η οποία είχε χρησιμεύσει ως βάση για την έκδοση διοικητικής αποφάσεως κατόπιν διαδικασίας σύμφωνης με τις υποχρεώσεις ενημερώσεως και συμμετοχής του κοινού που επιβάλλει η εν λόγω Οδηγία και ενώ η διοικητική αυτή απόφαση ακυρώθηκε δικαστικώς. Τούτο υπό την προϋπόθεση ότι ο εν λόγω νόμος συνιστά ειδική νομοθετική πράξη, κατά τρόπον ώστε η επίτευξη των σκοπών της εν λόγω οδηγίας, που είναι η παροχή πληροφοριών προς το κοινό και η δυνατότητα συμμετοχής στη διαδικασία και έκφρασης γνώμης των ενδιαφερομένων, να καθίσταται δυνατή μέσω της νομοθετικής διαδικασίας.

III. Ως προς τις προστατευόμενες περιοχές του δικτύου Natura 2000

Η οδηγία 92/43/ΕΟΚ, και, ιδίως, το άρθρο 6, παρ. 4, αυτής, έχει την έννοια ότι λόγοι, αφενός, αρδευτικοί και, αφετέρου, υδρευτικοί, για τους οποίους επιχειρείται σχέδιο εκτροπής ύδατος, μπορούν να αποτελέσουν επιτακτικό δημόσιο συμφέρον ικανό να δικαιολογήσει την υλοποίηση σχεδίου, το οποίο έχει επιβλαβείς συνέπειες για την ακεραιότητα των οικείων περιοχών. Στην περίπτωση που το σχέδιο αυτό έχει επιβλαβείς συνέπειες για την ακεραιότητα τόπου κοινοτικής σημασίας, όπου ευρίσκονται ένας τύπος φυσικού οικοτόπου προτεραιότητας και/ή ένα είδος προτεραιότητας, η υλοποίηση του σχεδίου μπορεί, καταρχήν, να δικαιολογηθεί από λόγους υδρευτικούς. Υπό ορισμένες περιστάσεις, η υλοποίηση του σχεδίου θα μπορούσε να δικαιολογηθεί βάσει των θετικών συνεπειών πρωταρχικής σημασίας που η άρδευση έχει για το περιβάλλον. Αντιθέτως, η άρδευση δεν συνδέεται, καταρχήν, με λόγους αναγόμενους στην υγεία των ανθρώπων και τη δημόσια ασφάλεια, οι οποίοι να δικαιολογούν την υλοποίηση σχεδίου όπως το επίδικο.

Επίσης, η οδηγία 92/43/ΕΟΚ, και ιδίως το άρθρο 6, παρ. 4, πρώτο εδάφιο, αυτής, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της αρχής της αειφόρου ανάπτυξεως, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 6 ΕΚ, επιτρέπει, προκειμένου περί περιοχών εντός του δικτύου Natura 2000, τη μετατροπή φυσικού ποτάμιου οικοσυστήματος σε ανθρωπογενές ποτάμιο και λιμναίο οικοσύστημα υπό τον όρο ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζει η διάταξη αυτή της οικείας Οδηγίας.

2. Με την 26/2014 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας έγινε δεκτή αίτηση ακύρωσης για το έργο της εκτροπής του άνω ρου του ποταμού Αχελώου για τους εξής λόγους:

1. Ως προς τα ύδατα

Το Δικαστήριο δέχεται ομοφώνως παραβίαση διατάξεων της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ σχετικά με τα ύδατα, όπως αυτές ερμηνεύτηκαν με την από 11.9.2012 απόφαση του ΔΕΕ, διότι:

Πρώτον, το επίδικο σχέδιο διαχείρισης υδάτων, παρότι αφορά σε έργο εθνικής εμβέλειας, τεραστίου εύρους και αντιστοίχων συνεπειών, δεν είναι προϊόν ολοκληρωμένης διαδικασίας προγραμματισμού. Αντιθέτως, αποσκοπεί αποκλειστικά, κατά το Δικαστήριο, στην πραγματοποίηση έργου, του οποίου οι περιβαλλοντικοί όροι θεωρήθηκαν δεδομένοι, αφού ελήφθη υπόψη η ΜΠΕ του έτους 2002, η οποία είχε συνταχθεί πριν την έγκριση του σχεδίου διαχείρισης και προς την οποία προσαρμόστηκε, κατ' ουσίαν, το σχέδιο διαχείρισης.

Δεύτερον, δεν έχουν ληφθεί μέτρα για την αντιμετώπιση του προβλήματος ανεπάρκειας υδάτινων πόρων, δηλαδή έλεγχος γεωτρήσεων, μικρά έργα αξιοποίησης των υδάτων της Θεσσαλίας και προσαρμογή των καλλιεργειών στη νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική, με εγκατάλειψη των υδροβόρων καλλιεργειών και αντικατάσταση των μεθόδων άρδευσης, ώστε να μην σπαταλώνται πολύτιμοι υδάτινοι πόροι.

Τρίτον, το έργο σχεδιάστηκε ελλιπώς και χωρίς να ληφθούν υπ' όψιν όλες οι εναλλακτικές λύσεις. Τούτο προκύπτει από τα προς έγκριση σχέδια διαχείρισης υδατικών πόρων Δυτικής Στερεάς και Θεσσαλίας, με τα οποία μεταβάλλονται ουσιώδη χαρακτηριστικά του έργου.

II. Ως προς την παροχή πληροφοριών προς το κοινό και τη δυνατότητα συμμετοχής στη διαδικασία και έκφρασης γνώμης των ενδιαφερομένων

Το Δικαστήριο δέχεται ομοφώνως παραβίαση διατάξεων της Οδηγίας 85/337/ΕΟΚ σχετικά με την εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον των σχεδίων δημόσιων και ιδιωτικών έργων που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, όπως αυτές ερμηνεύτηκαν με την από 11.9.2012 απόφαση του ΔΕΕ, διότι δεν έλαβαν χώρα νέες διαδικασίες δημοσιότητας της ΜΠΕ και του σχεδίου διαχείρισης υδάτων που εγκρίνονται με το ν. 3481/2006.

Η ανωτέρω κρίση εκφέρεται προεχόντως λόγω του ότι η ακολουθούμενη διαδικασία ψήφισης νόμων από το Κοινοβούλιο δεν καλύπτει, κατά το Δικαστήριο, τον επιδιωκόμενο από την ως άνω Οδηγία σκοπό της παροχής πληροφοριών προς το κοινό και της δυνατότητας των ενδιαφερομένων να συμμετάσχουν στη διαδικασία και να εκφράσουν τη γνώμη τους.

III. Ως προς τις προστατευόμενες περιοχές του δικτύου Natura 2000

Το Δικαστήριο δέχεται ότι επίδικο έργο αναμένεται να επηρεάσει σημαντικά προστατευόμενες περιοχές του δικτύου Natura 2000 και άγεται ομοφώνως στις εξής περαιτέρω κρίσεις:

Πρώτον, ότι προκειμένου να επιτραπεί το έργο αυτό ήταν αναγκαίο να διενεργηθεί η δέουσα εκτίμηση των επιπτώσεων του στις περιοχές αυτές, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 6 της Οδηγίας 92/43/ΕΚ. Δοθέντος όμως ότι στην ίδια τη ΜΠΕ συνομολογείται ότι υπάρχει «σοβαρή έλλειψη αξιόπιστων και επικαιροποιημένων ποιοτικών και ποσοτικών δεδομένων για την ορνιθοπανίδα», η έλλειψη αυτή, σε συνδυασμό με τις σοβαρότατες επιπτώσεις του έργου στις προστατευόμενες περιοχές του δικτύου Natura 2000, καθιστούν αδύνατη τη δέουσα εκτίμηση και δημιουργούν, από επιστημονικής απόψεως, εύλογες αμφιβολίες ως προς την απουσία επιβλαβών συνεπειών για την ακεραιότητα των οικείων προστατευόμενων τόπων και ζωνών. Σε κάθε περίπτωση, η απουσία πλήρους γνώσης όλων των επιπτώσεων του έργου καθιστά αδύνατη τη στάθμιση της βλάβης των προστατευόμενων ειδών και τόπων και των επιτακτικών λόγων σημαντικού δημοσίου συμφέροντος καθώς και τη διαπίστωση της υπάρξεως λιγότερο επιβλαβών εναλλακτικών λύσεων.

Δεύτερον, δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις υπαγωγής του έργου στις εξαιρέσεις της παρ. 4 του άρθρου 6 της Οδηγίας 92/43/ΕΚ ως έργου το οποίο έχει μεν επιβλαβείς συνέπειες για την ακεραιότητα των προστατευόμενων περιοχών, αλλά επιτρέπεται η εκτέλεσή του ελλείψει εναλλακτικών λύσεων. Τούτο, διότι:

(i) Οι λόγοι για τους οποίους επιχειρείται το έργο (κυρίως παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας και άρδευση και δευτερευόντως ύδρευση) μπορούν μεν να δικαιολογήσουν την υλοποίηση σχεδίου εκτροπής ύδατος, όμως εν προκειμένω, δεν επιβεβαιώνεται η απουσία εναλλακτικών λύσεων και δεν προκύπτει η λήψη κάθε αναγκαίου αντισταθμιστικού μέτρου και η ενημέρωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη λήψη τέτοιων μέτρων από το Ελληνικό Κράτος, όπως απαιτείται από τις ως άνω διατάξεις της Οδηγίας 92/43.

(ii) Ειδικώς για τις προστατευόμενες περιοχές του έργου όπου ευρίσκονται ένας τύπος φυσικού οικοτόπου προτεραιότητας και/ή ένα είδος προτεραιότητας, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν έχει γνωμοδοτήσει ως προς το επιτρεπτό του έργου, με συνέπεια η εκτέλεση του έργου αυτού να μην είναι σύμφωνη προς την ανωτέρω Οδηγία ακόμη κι αν θεωρηθεί ότι η παραγω-

γή ηλεκτρικής ενέργειας συνδέεται με λόγους αναγόμενους στην υγεία των ανθρώπων ή με τη δημόσια ασφάλεια.

(iii) Δεν προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου ότι η άρδευση συνδέεται, εν προκειμένω, με λόγους αναγόμενους στην υγεία των ανθρώπων ή τη δημόσια ασφάλεια, ούτε ότι έχει θετικές συνέπειες πρωταρχικής σημασίας για το περιβάλλον.

(iv) Η ύδρευση, η οποία περιλαμβάνεται, καταρχήν, μεταξύ των λόγων που συνδέονται με την υγεία των ανθρώπων, δε μπορεί, εν προκειμένω, να δικαιολογήσει την πρόκληση σημαντικής βλάβης στα προστατευόμενα είδη και τόπους διότι αποτελεί επικουρικό σκοπό του έργου, ο οποίος θα εξυπηρετηθεί με ελάχιστο ποσοστό της εκτρεπόμενης ποσότητας ύδατος.

IV. Ως προς το πολιτιστικό περιβάλλον

Το Δικαστήριο δέχεται ομοφώνως προσβολή του πολιτιστικού περιβάλλοντος, διότι:

Πρώτον, ο χώρος της Μονής Αγίου Γεωργίου Μυροφύλλου αλλοιώνεται αφενός λόγω των εκτεταμένων εργασιών και παρεμβάσεων που συνεπάγεται η κατασκευή του αναχώματος ύψους μέχρι 549 μέτρων, το οποίο περικλείει το χώρο αυτό προκειμένου να μην κατακλυστεί και να παραμείνει το σύνολο του μνημείου στο φυσικό του χώρο και αφετέρου διότι τη θέα της κοιλάδας του Αχελώου από τον περίβολο της ως άνω Μονής, αντικαθιστά πλέον η θέα του τεχνητού αναχώματος.

Δεύτερον, η αξιολόγηση της σημασίας των γεφυριών και των αρχαιολογικών θέσεων (πλην της θέσης Διάσελλο, στην οποία έχει γίνει η ανασκαφή και έχει εκδοθεί απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού για την κατάκλυσή της), είναι ελλιπής. Και τούτο, διότι μετατίθεται στο μέλλον η ενδελεχής και τεκμηριωμένη αξιολόγηση των εν λόγω πολιτιστικών στοιχείων, ενώ επιτρέπεται η κατασκευή του έργου χωρίς να έχουν ληφθεί υπόψη τα απαιτούμενα δεδομένα και χωρίς να έχει προηγηθεί η απαιτούμενη εξέταση εναλλακτικών λύσεων ως προς τον τρόπο πραγματοποίησης της εκτροπής.

Τρίτον, η καταγραφή των νερόμυλων δεν είναι πλήρης αλλά ενδεικτική.

Τέταρτον, δεν περιλαμβάνεται αναλυτική και τεκμηριωμένη αξιολόγηση των εκκλησιών για το εάν αποτελούν ή όχι σημαντικά μνημεία, αλλά χαρακτηρίζονται συλλήβδην ως μη ιδιαίτερος σημαντικά μνημεία.

V. Ως προς την αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης

Το Δικαστήριο δέχεται, κατά πλειοψηφία, ότι το επίδικο έργο εκτροπής ποσότητας 600 εκατομμυρίων κ.μ. ύδατος ετησίως των υδάτων του

Αχελώου, όπως έχει σχεδιαστεί και εγκριθεί με την προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης, διότι:

Πρώτον, το έργο δεν έχει μελετηθεί, όπως έγινε δεκτό στις προηγούμενες σκέψεις, με τον προβλεπόμενο στην εσωτερική και ενωσιακή νομοθεσία τρόπο, τόσο ως προς τη διαχείριση του υδάτινου δυναμικού, όσο και ως προς τη προστασία των περιοχών Natura και των πολιτιστικών μνημείων.

Δεύτερον, υπήρξε συνεχής επανασχεδιασμός και επανακαθορισμός των σκοπών του έργου. Το έργο σχεδιάσθηκε ως αρδευτικό και στη συνέχεια, ενόψει των ακυρωτικών αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας και των δεσμεύσεων της Χώρας από το Ενωσιακό Δίκαιο, μεταβλήθηκε σε ενεργειακό, αρδευτικό και δευτερευόντως υδρευτικό. Στο πλαίσιο αυτό σχεδιάστηκε αρχικά ως «μεγάλη εκτροπή» 1,1 δισεκατομμυρίου κ.μ. ύδατος ετησίως, περιορίσθηκε στη συνέχεια σε «μερική εκτροπή» 600 εκατομμυρίων κ.μ. ύδατος ετησίως και πλέον, στα προς έγκριση σχέδια διαχείρισης υδατικών πόρων, γίνεται λόγος για εκτροπή 250 εκατομμυρίων κ.μ. ύδατος ετησίως.

Τρίτον, στο χρονικό διάστημα που παρήλθε μετά τους αρχικούς περιβαλλοντικούς όρους του επίδικου έργου και τη δημοσίευση της 3478/2000 ακυρωτικής απόφασης της Ολομελείας του Δικαστηρίου, με την οποία έγινε δεκτό ότι με τη μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων είχε γίνει ενδελεχής έρευνα και με επαρκή τεκμηρίωση στάθμιση των συνεπειών για το περιβάλλον του έργου της εκτροπής, όπως είχε σχεδιαστεί τότε, και ότι το έργο αυτό δεν παραβίαζε την αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης, τέθηκαν σε ισχύ η Οδηγία 2000/60, το δίκτυο Natura 2000 και η νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική. Όλα τα παραπάνω δεδομένα δεν υπήρχαν κατά το χρόνο έκδοσης της απόφασης αυτής του Δικαστηρίου και, συνεπώς, τίθεται εκ νέου θέμα του σεβασμού της αρχής της βιώσιμης ανάπτυξης ενόψει του νέου σχεδιασμού του έργου, των νέων περιβαλλοντικών όρων και των ως άνω νέων νομικών δεδομένων.

Τέταρτον, το έργο παραβιάζει βασικούς κανόνες της εθνικής και ενωσιακής περιβαλλοντικής νομοθεσίας που αποτελούν παραμέτρους της αρχής της βιώσιμης ανάπτυξης. Πρόκειται για κανόνες με τους οποίους επιδιώκεται η προστασία και ορθολογική αξιοποίηση των υδάτων ως φυσικών πόρων, η προστασία των φυσικών οικοτόπων και της άγριας πανίδας ως στοιχείων του οικοσυστήματος, η εξασφάλιση της πληρέστερης δυνατής αξιολόγησης των επιπτώσεων στο περιβάλλον από την εκτέλεση έργων και δραστηριοτήτων και η προστασία του πολιτιστικού περιβάλλοντος.

Πέμπτον, το έργο συνεπάγεται, κατά τα προκύπτοντα από τα στοιχεία του φακέλου και τους κανόνες της κοινής πείρας, εκτεταμένη περιβαλλοντική βλάβη σε περιοχή που περιλαμβάνεται στο δίκτυο Natura 2000, δηλαδή σε ευαίσθητη από περιβαλλοντική άποψη περιοχή, υπαγόμενη σε νομικό καθεστώς ιδιαίτερης προστασίας. Η επιβαλλόμενη από την αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης αποτροπή ή μετριασμός και επανόρθωση της βλάβης αυτής, προϋποθέτει την τήρηση των κανόνων της περιβαλλοντικής νομοθεσίας, πλείστοι από τους οποίους έχουν παραβιαστεί στην προκειμένη περίπτωση, σύμφωνα με όσα εκτίθενται σε προηγούμενες σκέψεις.

3. Από τη συγκριτική επισκόπηση των δύο ανωτέρω δικαστικών αποφάσεων προκύπτει ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας αφίσταται κρίσεων του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρόλο που αυτές είναι στο σύνολό τους δεσμευτικές για το ημεδαπό δικαστήριο ως προς το περιεχόμενο που προσδίδει στους κανόνες του ενωσιακού δικαίου που ερμηνεύει. Οι κρίσεις αυτές αφορούν ιδίως στο ότι, πρώτον, η οδηγία 2000/60/EK δεν απαγορεύει καταρχήν εθνική ρύθμιση με την οποία επιτρέπεται, πριν τις 22 Δεκεμβρίου 2009, η μεταφορά ύδατος από μια λεκάνη απορροής ποταμού σε άλλη λεκάνη απορροής ποταμού ή από μια περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού σε άλλη περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού, όταν δεν έχουν ακόμη εκπονηθεί, από τις αρμόδιες εθνικές αρχές, τα σχέδια διαχείρισεως των οικείων περιοχών λεκάνης απορροής ποταμού και δεύτερον, η οδηγία 85/337/ΕΟΚ δεν απαγορεύει νόμο, όπως ο ειδικός ν.3481/2006, με τον οποίο εγκρίθηκε σχέδιο μερικής εκτροπής των υδάτων του ποταμού Αχελώου βάσει ΜΠΕ του σχεδίου αυτού, η οποία είχε χρησιμεύσει ως βάση για την έκδοση διοικητικής απόφασεως κατόπιν διαδικασίας σύμφωνης με τις υποχρεώσεις ενημερώσεως και συμμετοχής του κοινού που επιβάλλει η εν λόγω Οδηγία και ενώ η διοικητική αυτή απόφαση ακυρώθηκε δικαστικώς.

Περαιτέρω, από τη μελέτη της 26/2014 απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας προκύπτει ότι το εν λόγω δικαστήριο:

Πρώτον, διαπιστώνει διοικητικές ελλείψεις. Αυτές αφορούν ιδίως στο ότι δεν έλαβαν χώρα νέες διαδικασίες δημοσιότητας κατά τη διάρκεια ψήφισης του ν.3481/2006, οι βουλευτές δεν είχαν στη διάθεσή τους τον απαιτούμενο χρόνο και την αναγκαία επιστημονική υποστήριξη για την αξιολόγηση της ΜΠΕ και του σχεδίου διαχείρισης που ενέκριναν με το ν.3481/2006, και το κοινό δεν ενημερώθηκε για το περιεχόμενο του νόμου αυτού και δεν συμμετείχε επαρκώς στο πλαίσιο διαβούλευσης, πριν τη ψήφιση του νόμου αυτού.

Δεύτερον, προβαίνει, απαραδέκτως, καθ' υπέρβαση της αρμοδιότητάς του, σε κρίσεις ουσίας. Επικρίνεται ως πλημμέλεια του ν.3481/2006 το γεγονός ότι με μεταγενέστερες υλικές ενέργειες της διοίκησης φαίνεται ότι το έργο επαναπροσδιορίζεται. Ο επαναπροσδιορισμός αφορά στο ότι: (α) Η απαραίτητη ποσότητα εκτρεπόμενου ύδατος για την επίτευξη των ως άνω στόχων περιορίζεται από τα 600 εκατ. κ.μ/έτος στα 250 εκατ. κ.μ/έτος. (β) Προβλέπεται η υλοποίηση έργων ταμίευσης των χειμερινών απορροών στη Θεσσαλία. (γ) Μειώνονται οι αρδευόμενες εκτάσεις στη Θεσσαλία και μέρος αυτών μετατρέπεται σε ξηρικές. (δ) Το έργο της Μεσοχώρας απεμπλέκεται πλήρως, τόσο λειτουργικά όσο και τεχνικά, από τα έργα εκτροπής και καθίσταται αμιγώς υδροηλεκτρικό. (ε) Επανασχεδιάζεται το έργο της Συκιάς, προκειμένου να μπορέσει να λειτουργήσει ως υδροηλεκτρικό με πολύ μικρότερες ποσότητες ύδατος.

4. Η διοίκηση ουδόλως κωλύεται να επανέλθει στο εγχείρημα – εναπόκειται αποκλειστικώς σε αυτήν το έργο της εκτροπής-, ολοκληρώνοντας τον επαναπροσδιορισμό του έργου.

Ο ως άνω επαναπροσδιορισμός πρέπει να χωρήσει κατ' εφαρμογή των όσων προβλέπονται στη νομοθεσία και με βάση τα όσα κρίθηκαν με την 26/2014 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Μεταξύ των διοικητικών ενεργειών που πρέπει να χωρήσουν στο πλαίσιο του επαναπροσδιορισμού του έργου είναι η άμεση δημοσίευση των Σχεδίων Διαχείρισης Υδάτων, η οποία εκκρεμεί από τις αρχές του παρελθόντος έτους.